

Přísné kontroly ekologických zemědělců zajišťují bezpečnost tuzemských biopotravin

Šumperk (1. 6. 2011) – České biopotraviny jsou bezpečné. Ani dovozové biookurky se jako zdroj nákazy způsobující krvácivé průjem nepotvrdily. PRO-BIO Svaz ekologických zemědělců usiluje o rozptýlení nedůvěry, kterou v posledních dnech napomohlo rozšířit i vyjádření ministra zemědělství Ivana Fuksy. Ekologičtí zemědělci razantně odmítají tvrzení, že v případě českých biopotravin existuje zdravotní riziko. Kontroly jsou přísné. Zahnují i dodržování správných agrotechnických postupů.

„České biopotraviny jsou bezpečné, náš kontrolní systém podobný problém nepřipustí,“ ujistila **Kateřina Nesrstová**, manažerka PRO-BIO Svazu ekologických zemědělců. V českém systému ekologického zemědělství fungují kontrolní a certifikační organizace, které zajišťují odbornou nezávislou kontrolu a certifikaci bioproduktů a biopotravin včetně postupů jejich produkce.

„Ekologičtí zemědělci se k půdě a následně i k plodinám i k zelenině chovají mnohem šetrněji a nepoužívají hnojiva, která by mohla znehodnotit životní prostředí nebo plodiny samotné,“ uvedla **Kateřina Nesrstová**, manažerka PRO-BIO Svazu ekologických zemědělců.

Z tohoto důvodu je zcela mylné se domnívat, že by některý z ekologických producentů biozeleniny polil močůvkou vzrostlé plodiny, jak naznačil ministr zemědělství **Ivan Fuksa**. „V praxi českých ekologicky hospodařících zelenářů se močůvka jako hnojivo nepoužívá. Pěstitelé biozeleniny v naprosté většině používají pouze hnojení vyzrálým hnojem nebo kompostem před zasetím plodiny a největší důraz je kladen na zelené hnojení, které do půdy dodává potřebný dusík. Většina ekologických zemědělců praktikuje ustájení na hluboké podestýlce, tj. systém chovu zvířat bez produkce močůvky,“ vysvětlil **Tomáš Klejzar**, místopředseda PRO-BIO Svazu ekologických zemědělců.

Tradiční české spotřebitele biopotravin ani aféra s údajně kontaminovanými dovozovými biookurkami nerozkolísala. Naši zemědělci rozhodně neznamenali klesající zájem o domácí ekologické pro-

dukty, o kterých si jsou zákazníci stoprocentně jisti, že kterého pole pochází a kdo je pěstoval. „Možná, že to dokonce domácím pěstitelům biozeleniny pomůže,“ domnívá se **Petr Weidenthaler**, pěstitel biozeleniny z Velehradu. Podle něj zprávy o kontaminovaných dovozových okurkách naštěstí chování jeho zákazníků nezměnily. Vedení PRO-BIO Svazu ekologických zemědělců oceňuje, že navzdory výrokům ministra zemědělství Ivana Fuksy o rizikovosti biopotravin se čeští konzumenti biopotravin řídí svými dobrými zkušenostmi s místní bioprodukcí a zdravým rozumem.

PRO-BIO Svaz ekologických zemědělců podporuje právě podobnou lokální produkci. Připouští, že produkty, které nejsme schopni kvůli klimatickým a jiným podmínkám vyrobit, můžeme dovést. „Zároveň si však musíme si být vědomi zvýšených rizik spojených s přepravou na velké vzdálenosti. Co vyrobit můžeme, není důvod dovážet,“ uzavřela **Kateřina Nesrstová**.

O možnostech, které mají čeští producenti biopotravin, budou jednat účastníci letošní Bioakademie, konference ekologického zemědělství. Na přelomu června a července se v Lednici na jižní Moravě zaměří právě na místní produkty, regionální produkci a odbyt biopotravin.

Bezdůvodný útok a bez důkazů

Vážený pane Bucherte,

ve svém editoriale v *Reflexu* z 2. června 2011, napsaném z pozice zástupce šéfredaktora tohoto týdeníku, se dopouštíte několika mylných či nepravdivých tvrzení. Píšete, že „neblaze proslavené španělské biookurky zapříčinily smrt několika lidí a mnoho dalších přiotrávili“. Španělské biookurky jsou sice – díky článkům, jako je ten Váš – dnes skutečně neblaze proslavené, avšak žádnou smrt nezapříčinily. Již tedy toto stěžejní tvrzení Vašeho textu je smyšlenkou.

Dále píšete, že „naprosté zbožštění biopotravin v posledních letech je stejně nebezpečné jako ohlašování konce světa“. Pominu nesmyslnost Vámi zvolené paralely, nicméně Vás musím upozornit, že i v tomto tvrzení se zcela mýlíte se skutečností. Biopotraviny jsou daleko od nějakého zbožštění, zejména pak od zbožštění „naprostého“.

Váš text pokračuje výrokem, že „neexistuje důkaz, že biovýrobky mění a povzbuzují zdraví člověka a zlepšují stav celého lidského těla k lepšímu“. A vzápětí dodáváte: „Ani nemůže existovat.“ Inu, nemůže-li něco existovat, není třeba se pozastavovat nad tím, že to neexistuje. Co ovšem existuje, jsou důkazy toho, že biopotraviny obsahují mnohem méně látek prokazatelně škodících lidskému zdraví a že i celý produkční systém je vůči lidskému zdraví a životnímu prostředí, na němž je lidské zdraví do značné míry závislé, příznivější. Ale i kdyby tyto důkazy neexistovaly, vyplývá to z logiky věci.

Po jistém politickém odbočení zakončujete konstatováním, že podobně jako u některých španělských biookurek ne všechno šlechtěné dobře chutná. Jistě, v tom máte pravdu. Podobně také ne každý článek v *Reflexu* se podaří. Někdy se autor stane obětí blamáže, někdy obětí vlastních přání, jindy obojí. A někdy také k blamáži sám přispívá. Omylem, z nevědomosti, či záměrně?

Tak jako **Václav Klaus**, ani já nevěřím, že by okurková hysterie vznikla spontánně. „Je to uměle vytvořený cirkus,“ řekl. Kým a proč, tuto otázku nechává otevřenou. Vy jste se, pane Bucherte, připojil k těm, kdo v šapitó vykřikují: Bojte se okurek! Zabíjejí! A jsou bio!!

Ať už to po Vás majitelé *Reflexu* chtěli, nebo ne, je jisté, komu jste tím posloužil.

S pozdravem **Radomil Hradil, Beroun**